

[Aksel Larsen.]

jysk Købstad havde foranlediget Skolemælken nedsat fra 10 til 8 Øre pr. 2 dl. Men i alle andre Tilfælde, hvor Ministeren kunde give Oplysninger om Raadets Virksomhed i Anledning af Prisstigninger, var det med den Konklusion, at de stedfundne Prisstigninger paa Havregryn, Mælk o. s. v. var fuldkommen berettigede.

Netop paa Grund af Det erhvervsøkonomiske Raads Sammensætning har jeg ikke haft store Forventninger til dets Virksomhed som Prisregulator. Men det er Handelsministeren, der har Ansvaret for Raadets Sammensætning, og han kan ikke afvise min Kritik med at sige, at kun hvis man bevæger sig i Teoriernes Verden, kan man forhindre *enhver* Prisstigning. Det er der jo ingen, der har forlangt. Jeg har forlangt uberettigede Prisstigninger forhindret, og mit Parti har foreslaaet, at Ministeren skal lade enhver Prisstigning, der er sket, ogsaa Prisstigninger før 23. Oktober, undersøge for at konstatere, om disse Prisstigninger er berettigede. Naar Ministeren afviser dette, med en fad Bemærkning om, at man ikke kan forhindre enhver Prisstigning, saa tyder det ikke paa god Vilje.

Det gør Regeringens øvrige prisforhøjende Virksomhed heller ikke. Og det gør det heller ikke, at man gennem det officielle Pristal søger at bagatellisere Dyrtiden, og at Socialdemokratiets Ledelse ligefrem stiller sig paa det Standpunkt, at Prisstigning kun er noget, der hører hjemme i Kommunisters ondartede Fantasi — jævnfør Partiformanden, det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansens berygtede Udtalelser paa Københavns Fællesorganisations Møde om, at „Kommunister og andre“, der snakker Prisstigninger, skal slaas ned.

Behandlingen af Søfolkene er et Skoleeksempel paa, hvordan Arbejderklassen blev behandlet under Krigen 1914—18. Dette fremhævede og motiverede jeg i min Tale den 19. Oktober, og de sidste Dages Udvikling viser, at man ikke vil drive anden Politik under denne Krig.

Jeg protesterede i min Tale den 19. Oktober imod Venstres Idé om, at Staten skulde indstifte en „Hædersgave til torpederede Søfolks efterladte“, og henstillede, at man hellere gav de levende Søfolk en retfærdig Behandling, gav dem ordentlige Lønninger og ordentlige Bemandingsforhold og gav dem den regulære treskiftede Vagt, som Rederne tog fra dem, da de skulde takke dem for deres heltmodige Indsats under sidste Krig. Jeg fik Tilslutning hertil af selve Statsministeren, som den 20. Ok-

tober gjorde sig til Talsmand for Søfolkernes Krav og stillede i Udsigt, at denne Sag kunde ordnes gennem Rigsdagen — i hvert Fald appellerede han til det ærede Medlem Hr. Brorsen om at være med til at skaffe Søfolkene „en fornuftig Arbejdstidsordning“.

Siden da har man *mod* Søfolkernes Stemmer paatvunget dem en Overenskomstforlængelse, hvorved man direkte forbyder dem at søge Arbejdstidsspørgsmaalet reguleret ad overenskomstmæssig Vej. Saavel Sømændenes som Søfyrbødernes Forbund protesterede herimod, men blev derpaa talt haardt til af De samvirkende Fagforbunds Ledelse, af den socialdemokratiske Presse og af den højtærede Handelsminister selv. Alle disse tre Instanser hævdede, at de saa gerne vilde give Søfolkene treskiftet Vagt og en ordentlig Bemandingsordning, men — dette havde Søfolkene og deres Organisationer selv modsat sig, og derfor kunde det ikke gennemføres.

Det er unægtelig et stærkt Stykke, at den Slags Paastande kan fremsættes af de samme, som ikke een Gang, men flere Gange her i Tinget har stemt Forslag om treskiftet Vagt og bedre Bemandingsordning ned. Men det er dobbelt stærkt, naar man saa tænker paa den Tale, den højtærede Handelsminister holdt her i Folketinget i Tirsdags. Ikke alene udtalte Ministeren stor Sympati for det ærede Medlem Hr. Brorsens mærkværdige Hædersgave-Forslag, men han erklærede kategorisk, at der ikke kunde være Tale om, og Regeringen vilde ikke være med til at give Søfolkene forkortet Arbejdstid.

Ministeren begrundede sit Standpunkt med, at for det første har Rederne ikke Raad, for det andet vilde Gennemførelsen af den treskiftede Vagt for Dæksfolk og den effektive 8 Timers Dag for Fyrbøderne skabe Vanskeligheder for Gennemførelsen af Foranstaltninger for Sikkerheden til Søs! Det sidste forstaar jeg slet ikke, saa jeg maa bede om en nærmere Forklaring. Hvad det første angaar, maa jeg spørge: Er Rederne pludselig blevet fattige? Ved tidligere Løjligheder, hvor vi har diskuteret disse Spørgsmaal, har jeg dokumenteret, at danske Rederes og Skibsaktionærers Fortjenester og Dividender er paa det nærmeste ublu. Og at Krigen skulde have bragt dem til Tiggerstaven, det tror jeg ikke paa. Fragtrate-tallet er i Dag tre Gange saa højt som i August Maaned — Skibsfartens Udgifter er ikke steget tilnærmelsesvis saa meget. Hvis Ministeren vil holde fast ved sin Begrundelse, maa han underbygge den ved at give Oplysninger om de enkelte Rederiers øko-